

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Eva Orossová

Název práce: Nuclear Iran Oversecuritized? The Politics of Benjamin Netanyahu's Speeches

Obor/Rok: Bezpečnostní studia / 2016

Autor posudku (oponent): PhDr. Ondřej Ditrych, MPhil. Ph.D.

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	10
	Teoretický konceptuální rámec	30	30
	Metodologie, analýza argumentace	40	30
<i>Celkem</i>		80	70
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	10
	Styl	5	5
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	20
CELKEM		100	90

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Předkládaná práce má dobře vymezené, relevantní a přiměřené téma. Autorka si vytyčuje trojici výzkumných otázek: po jazykových nástrojích využívaných v promluvách Benjamina Netanjahua (Q1), po politických důsledcích těchto promluv (Q2) a zdali téma iránského jaderného programu bylo v těchto promluvách „přesekuritizováno“ (Q3). Vychází ze solidního teoretického rámce a z něj odvozené kvalitní operacionalizace, která je základem následně provedené kvalitní, metodicky disciplinované diskursivní analytiku jasně vymezeného archivu Netanjahuových promluv. Dílčí závěry jsou přehledně představeny a zahrnují pronikavé postřehy (např. stran obvinění obecnost a následného otevření možnosti „rozhřešení“). Interpretace je dobře zdrojově podložena a nepřesvědčivou je pouze výjimečně (např. v části věnované legitimizaci z expertízy, kde nemalá část citovaných promluv odkazuje k jinému zdroji autority, na druhé straně i zde se nachází zajímavý, byť nerozpracovaný postřeh o subversivě známého použití obrázku bomby se zapáleným knotem). Autorka při provádění diskursivní analytiku udržuje stabilní metateoretické pozice (konstrukce hrozby), které nicméně opouští v páté části věnované kontextu Netanjahuových promluv. Zde poněkud opožděně představuje samotný iránský jaderný program a jeho historii, následně – a poněkud nadbytečně – se zabývá mj. otázkami účinnosti sankcí (obecně), aby nakonec vyhodnotila, na základě objektivních referenčních kritérií (a tedy v rozporu s dříve zaujatou metateoretickou pozicí), že Netanjahu problematiku iránského programu „nepřesekuritizoval“, neboť nepřátelství teheránského režimu vůči Izraeli je reálné a jaderný Írán hrozí destabilizací regionu (navzdory tomu, že, jak autorka věcně argumentuje, hrozba jaderné konfrontace by zůstala velmi nepravděpodobnou). Ve výsledku tedy velmi dobře odpovídá na Q1, poněkud méně přesvědčivě na Q2 a z hlediska celkového zaměření práce rozporuplně, byť věcně na otázku Q3. Je škoda, že se nevěnuje více gramatice sekuritizačních narativů v duchu kodaňské školy (definice hrozby a navazující mimořádná opatření), a zejména okolnostem neúspěšné sekuritizace před mezinárodním obecnstvem (byť alespoň částečně se jim na druhé straně věnuje). Jen okrajově jsou také zmíněny Netanjahuovy hrozby silovým řešením (leteckým úderem na iránská jaderná zařízení).

Vedlejší kritéria:

Teoretická a metodologická část vycházejí z dostatečného a vhodně sestaveného korpusu literatury. Po stylistické stránce je práce psána na poměrně vysoké úrovni, poněkud nestandardní je pouze frekventované užívání třetí osoby jednotného čísla („the author deems“). Ani po formální stránce nemám výhrad, snad jen s výjimkou zpětného překladu Austina do angličtiny, nevynuceného vzhledem k tomu, že kopie *How to Do Things with Words* se nachází v depozitáři NKP. (Autorka při diskusi Austina navíc zaměňuje performativa a lokuční akty, když první jmenované staví proti aktům ilokučním a perlokučním.)

Celkové hodnocení: Práce splňuje nároky kladené na diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě. Za její nejsilnější stránku považuji velmi dobře provedenou diskursivní analytiku Netanjahuových promluv. Za slabší považuji část věnovanou kontextu a „presekuritizování“ problematiky iránského jaderného programu.

Výsledná známka: Výborně.

Podpis: